

Branttantens

Detta är en "sann" historia, min morförlärlrar hade
En sån där samarit som hette Brandt
Och mormor hade förr en del obligationer
Men de försvann och morfar visste inte vart
För han satt mest i sängen p gr av sitt handikappade
Polio ben.. det andra benet gav nämligen upp
När han passerat 55 år
Så tant Brandt som var den mest vrånga tant
Som var där, tror vi "tog hand om" dom
Det värsta är nog att tycka sej veta
Men bara till, 99% eller nåt

Tant Brandt
Tog en slant
I form av obligationer
Och om det är sant
Så var de inga miljoner
Men de kunde betytt nåt galant
Och trevliga situationer

För hon slutade abrupt strax efter mormor dött
Och man tänkte så, korrupt kan de vara
Även i denna samaritskara
När samvetet är nött
Och man tänkte bara
På sej själv...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LassO med Poeter.se id #18104 innehar upphovsrätten